

Fonden til kirkelige Formaal? Dertil svarer jeg: hvorledes er Forholdet nu for Diebliffet? Det er saaledes, at selv de smaa Kald, og som oftest navnlig de mindste, i højeste Grad ere beskydede med saadanne Afdrag. Naar man efterfer disse Kald — og jeg har ved at overveie denne Sag hyppig, naar Præsteskald vare ledige og Betingelserne, under hvilke den nye Præst skulde ansættes ere indkomme til Ministeriet, efterset disse, — saa vil det vise sig, at det forholdsvis ofte er temmelig store Beløb, der paahvile de smaa Kald, og det kommer ganske naturligt af den Grund, at her er Evnen til at veligholde mindst, og Tilbøieligheden hos Kirkeshyret til at se igjennem Fingre med, at Præstegaarden ikke veligholdes godt, stærkt. Men nu maas den Præst, der ansættes, overtage det Hele, og det er derfor allerede en stor Begunstigelse, naar man ved Siden af at forbedre Lønnen, hvilket vil blive Tilfældet for en stor Mængde af de smaa Kald, lader Fonden overtage Halvdelen af disse Udgifter. Vil man paa dette Punkt gaa endnu videre, skal jeg ikke have Stort at indvende derimod, da det dog kun bliver Udgifter een Gang for alle; men at gaa videre med Hensyn til den stadige Hovedreparation og stadige Grundforbedring af Jorderne, tror jeg paa ingen Maade er tilraadeligt. Med Hensyn til § 10 bemærkede det ærede Medlem, at den Sum, hvormed Understøttelsen til Kapellanhold var opført i den Overjagt over Indtægter og Udgifter, der findes i Anmærkningerne, nemlig 4,000 Kr., var for ringe, idet der fandtes langt flere Kapellaner, end der var forudfat. I den Henseende vil jeg gjøre opmærksom paa, at Meningen ikke er, at enhver Præst, der vil holde Kapellan, skal kunne forlange et Tilskud i den Retning. Det er kun saadanne Præster, der paa Grund af de smaa Kald, hvori de sidde, eller paa Grund af andre Forhold, kunne anses for trængende dertil; saadanne Tilskud ydes allerede nu af Statskassen, og det Beløb, som anvendes hertil, er netop, som det vil ses af Finantslovsforslagets § 21, II, Nr. 4, 4,000 Kr. Tanken er altsaa, at den samme Understøttelse, der nu ydes til Kapellanhold, ogsaa skal ydes i Fremtiden, og det er dette Beløb, der er optaget paa Balancen. — Med Hensyn til denne yttrede det ærede Medlem forøvrigt den Anskuelse, at der vistnok paa et Hovedpunkt i den var regnet for høit, navnlig ved Beregningen af det, der vilde indkomme for Salget af Jorder; der er nemlig beregnet en Indtægt af 5,200 Kr. pr. Ede. Hvt. Jeg skal forklare, hvorledes jeg er kommen til dette Tal. Jeg er kommen dertil ved at undersøge de jævnlig foresaldende Auktioner over Præstegaardsjorder og ved at lægge Mærke til, hvad derfor betales. Det er jo nemlig bekjendt, at der hyppig sælges Præstegaardsjorder, det er hver anden Dag, at der til Ministeriet indkommer en Sag, desangaaende. Den Sum, man ved disse

Auktioner i Almindelighed kommer til, er 5,200 Kr. pr. Ede. Hartorn, og ved Siden deraf en aarlig Bygagift, og denne er i ikke saa Tilfælde en Ede. Byg pr. Ede. Land. Jeg har derfor troet, at, naar jeg saae bort fra Bygagiften og tog Pengesummen, saa vilde jeg bevæge mig med Sikkerhed. Jeg har derefter raadsført mig med Mænd, som ere meget indviede i saadanne Forhold, og de have givet mig den trøstelige Forsikring, at jeg paa ingen Maade her er gaaet for høit. Maaſke det ved denne Leilighed maa være mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at jeg ogsaa i § 12 har sat den aarlige Indtægt, hoortil en Ede. Hartorn skal kunne ansættes, højere end efter en Kapitalværdi af 5,200 Kr.; der er nemlig sat 256 Kr. aarlig pr. Ede. Hartorn, hvilket jo svarer til 6,400 Kr. — Endelig gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at der for Tiden er for saa faa faste Kapellaner. Dertil vil jeg svare, at jeg ikke ganske bestemt tør benægte dette; men paa den anden Side er der ogsaa en Begjærlighed efter at opnaa fast Kapellan, som hænger sammen med hele den nuværende Tilstand, isølge hvilken der atter paa enkelte Dele af Landet findes samlet lutter ældre Præster. Paa Jangeland f. Ex. vil man, naar man efterfer hvilke Præster der ere ansatte, og undersøger deres Alder, finde, at det er lutter ældre Mænd. Dette er ikke heldigt, og Begjærligheden efter at faae en fast Kapellan hænger derfor meget ofte sammen med, at man dertil kan vente at faae en yngre Mand. Naar der skal foretages en Omdeling af Præsteskaldene, saaledes at Indtægterne efter det foreliggende Lovforslag fordeles mellem Kaldene, vil der blive taget et passende Hensyn til, at større og mindre Kald komme til at ligge ved Siden af hinanden, saaledes at der saa vidt muligt over hele Landet kan være en nogenlunde ligelig Fordeling af ældre og yngre Præster. Naar dette opnaas, er jeg forvisset om, at Begjærligheden efter at faae faste Kapellaner i grumme mange Tilfælde vil falde bort.

Et andet æret Medlem (N. Rasmussen) yttrede, at han egentlig ikke ret forstod, hvad det var, man kæmpe om, naar man just paastod at ville have en Fond for kirkelige Formaal, hvori Indtægterne skulle inddrages, og af hvilke Udgifterne igjen skulle udbetales; thi efter det ærede Medlems Overbevisning vilde der fremkomme mange Krav, som det ikke var muligt at staa imod, og saa vilde der ikke blive noget Overflud. Nuvel, siger jeg, denne Betragtning tager jeg ogsaa til Indtægt; jeg vender den kun om og siger til det ærede Medlem: hvorfor vil da han modsætte sig en Fond til kirkelige Formaal? Det er der jo aldeles ingen Grund til. Vi komme altsaa, haaber jeg, vel til Enighed angaaende denne Formsig, da der efter det ærede Medlems Yttring ikke kan være nogen Grund til at modsætte sig Fonden. Andre lægge, som bekjendt, overordentlig